

# הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה  
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:  
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג  
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

## ראיית לייזר מר שמשון הלפרן

מראש את ההתפתחויות הקודרות שבאופק. לעזיבתם של אנשי מפתח את משרד הביטחון בעת ההיא, עלולה הייתה להיות השלכות הרות אסון. הם נועצו ברבי - כפי שמסתבר, כך היה מנהגם של פקידי ממשל ישראליים מסוימים - ושעו לעצתו. אני, לעומת זאת, לא שאלתי את הרבי. מאחר שלא הייתי עדיין חסיד, פשוט עזבתי לטובת התפקיד המשתלם יותר, בתור יועץ כללי בחברת 'עץ לבוד', חברה ישראלית גדולה שעסקה אז בעיקר בייצור מוצרי עץ ודיקט.

במהלך עבודתי בעץ לבוד, התעורר עניין אישי מורכב הקשור ליוסף קרמרמן - מנכ"ל החברה, ואחד מבעלי המניות העיקריים, שהיה גם הבוס שלי. בתור חבר אצ"ל לשעבר, הוא חתם ערבויות על כספי התמיכה עבור משפחות נכי וחללי האצ"ל (שלא הוכרו אז עדיין על ידי המדינה כנפגעי מערכות ישראל), ובעקבות כך הוא היה תחת לחץ כלכלי עצום. ראיתי כיצד מצב זה משפיע על תפקוד החברה, ושקלתי לעזוב. הייתי בדילמה קשה ולא ידעתי מה לעשות, וכאשר פניתי להיוועץ בדודי, הרב לייבל קרמר - שהיה חסיד חב"ד מובהק, הוא אמר לי, "זו מסוג השאלות ששואלים את הרבי".

הוא העביר עבורי את השאלה לרבי, ושב אלי במהירות עם תשובה מדהימה. הרבי אמר, "כיון שהדבר תלוי במצב בארץ ישראל תיבנה ותיכונן, בעת שיהיה חייב להחליט, יתיעץ עם ידיד מבין. אזכיר על הציון (כלומר, שהרבי יתפלל למעני במקום קבורתו של חמיו, האדמו"ר הקודם)".

בעקבות תשובה זו, החלטתי להישאר. הבנתי מתוך דבריו שהתפטרות, אם בכלל, שייכת רק לעתיד הרחוק, ושכאשר העניין יעמוד על הפרק, עלי לעשות זאת מתוך היוועצות בידיד מבין.

אכן, כעבור כשנה, בשנת תשל"ז (1977) עלה מנחם בגין לראשות הממשלה, והמדינה הכירה במעמדן של אלמנות ונכי האצ"ל ולקחה אותם תחת חסותה; עובדה זו הקלה את המעמסה מעל קרמרמן, ואת הלחץ שהיה על החברה שבניהולו.

כעבור כמה שנים נוספות, כאשר עמדתי בפני החלטה האם להישאר בעץ לבוד, או להצטרף לחברת 'תעשיות לייזר', חברת בת מתחילה שעבדה על פיתוח מכשור לייזר רפואי, נזכרתי בעצתו של הרבי ופניתי להיוועץ ב"ידיד מבין". העצה

«



**א**חרי מלחמת ששת הימים, בשנת תשכ"ז (1967), החלטנו אשתי ואני לעלות מארצות הברית לישראל עם משפחתנו הצעירה. לפני המעבר, הגעתי ארצה לביקור הכנה, והתקבלתי לראיון עבודה במשרד הביטחון. הם ניהלו חקירה ארוכה וממושכת, ובסופה זכיתי במשרה לשמחתי הרבה. התחלתי לעבוד עבור משרד הביטחון תוך ניצול כישוריי כעורך דין בוגר הרווארד, בניהול משא ומתן על חוזי רכש של ציוד ביטחוני, כולל צוללות.

אחרי שלוש שנים של עבודה בתפקיד זה, קיבלתי הצעת עבודה טובה יותר, וניגשתי לממונה עלי במשרד הביטחון, יוסף צ'חנובר, כדי לעדכן אותו בנוגע לתכניותיי. תגובתו הייתה, "האם שאלת את הרבי בקשר לזה?"

כמעט נפלתי מהכיסא. הנה יושב לפניי אדם שאינו שומר מצוות, ללא כיפה, ואומר לי שעלי לשאול את הרבי! הוא המשיך והסביר, "יש כמה מאתנו שעובדים תקופה ממושכת בעבור משרד הביטחון וגם אנחנו ביקשנו לעזוב, אבל הרבי לא מאפשר לנו".

בתחילה לא ירדתי לסוף דעתו, ורק בהמשך הצלחתי להבין את העניין. היה זה בשנת תשל"ג (1973), חצי שנה לפני מלחמת יום הכיפורים הקשה. כפי הנראה, הרבי צפה



מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER  
with the REBBE

שקיבלתי הייתה שהעמיד טמון בתעשיות לייזור, וקיבלתי את העצה, שהתבררה בהמשך כנכונה לחלוטין. החברה, הנקראת כיום לומניס בע"מ, הצליחה מאוד ומוכרת כמובילה בתחום רפואת ההיי-טק. בזכות מימוש אופציות של מניות החברה, יכולתי לחתן את רוב ילדיי.

אחרי שבע שנים, החלפתי שוב עבודה. היה זה בשנת תשמ"ז (1987), כאשר פגשתי את הפרופסור ירמיהו ברנובר, המדען ומסורב העלייה הנודע, שסיפר לי כי הרבי חוזה הגעת זרם ענק של מהגרים מרוסיה לישראל. בשעתו, יהודי ברית המועצות נחשבו כשבויים בידי ברית המועצות, ואיש לא העלה דבר כזה על דעתו. אולם, פרופסור ברנובר האמין לרבי, שכנראה ידע מה שאחרים לא ידעו.

מסתבר שהרבי גם ידע שכאשר תחל יציאת יהודי רוסיה, יהיו הרבה עולים בעלירקע מדעי והכשרה מתקדמת, שיצטרכו מקום בו יוכלו לפתח את הרעיונות, ההמצאות והחידושים שלהם. כך, על פי עצת הרבי, הקים פרופסור ברנובר את סייטק (באנגלית: SATEC, ראשי תיבות של Shamir - Advanced Technology Engineering Company) אחת החממות הטכנולוגיות העסקיות הראשונות בישראל, עבור מדענים יהודיים יוצאי רוסיה שעתידים להגיע בקרוב לארץ.

אנשים עדיין לא מבינים כמה מהטכנולוגיה החדשה בישראל ובעולם היא תוצאה של העלייה מרוסיה. אולם, לדעתי הרבי הבין מה שעתידי לקרות עוד לפני שזה קרה.

חברת סייטק, שבהקמתה סייעתי לפרופסור ברנובר, פיתחה מוצרים כמו גופי חימום ושעוני חשמל. באותה תקופה עברתי פעם בפני הרבי בשעה שחילק דולרים לצדקה, וביקשתי ממנו ברכה עבור הצלחתה של חברת סייטק. תגובתו הייתה, "מינוגה הצלחה!", כלומר, "הצלחה רבה" - תוך שהוא משתמש במילה הרוסית שפירושה 'רבה'. ואכן, סייטק הפכה להצלחה גדולה.

בשנת תשל"ח (1978), זכינו אשתי ואני להיות ביחידות פרטית עם הרבי, שאת פרטיה אני זוכר היטב עד היום. היחידות ארכה לא יותר מחמש דקות, אולם הייתה זו חוויה משנה חיים. אני זוכר שמשרדו של הרבי היה חדר לא גדול ופשוט למראה, אך בשעתו הוא היה נראה לי עצום ממדים, וחשתי בצורה מאוד חזקה את נוכחותו הכובשת של הרבי.

במהלך אותה יחידות אמר לי הרבי, "אתה הרי עורך דין, ועורכי דין רגילים לעשות פשרות. אולם, עליך להראות תמיד לעולם שהתורה היא תורת אמת, ותורת חיים". זהו מסר שאני נושא עמי מאז.

היה לי ברור שהרבי השתדל בכל מאודו להחדיר באנשים כמוני, המעורים בתעשיות ההיי-טק, את הרצון להפיץ ערכי תורה במקום עבודתם, מאחר שהוא הבין שהעתידי העסקי

והכלכלי בישראל יהיה בחברות ההיי-טק. הוא צפה שהמדינה תייצא יותר חברות הזנק מאשר תפוזים, וכולנו ראינו שכך באמת קרה. ישראל נחשבת למובילה בחדשנות טכנולוגית, אחרי ארצות הברית. אין עוד מדינה עם אוכלוסייה של שמונה וחצי מיליון איש בלבד, שעושה דברים דומים או שמתקרבת להישגיה של ישראל בתחומים אלה. לכן אני משוכנע שישראל זכתה לברכה מיוחדת בהקשר זה, ואני סבור שהרבי קשור בצורה כזו או אחרת באותה ברכה.

לישראל אין משאבי טבע משמעותיים - מלבד הגז, המצוי בשלבי התפתחות מוקדמים יחסית - ולכן, מעבר לחקלאות, כל מה שיש לה הוא המוח היהודי. מה עושים המוחות היהודיים ביתר חלקי העולם? היי-טק. אין לי כל ספק שהרבי חזה את כל זה מראש.

אף שהרבי לא חי בישראל בגשמיות, הוא חי בישראל במונח הרוחני. הוא הבין היטב את כל מה שקורה במדינה, וידע מה הדבר הטוב ביותר עבורה.

אלו הסיבות שהובילו אותי להפוך לחסיד של הרבי, ועד היום אני רואה את עצמי ככזה.

מר שמשון הלפרן הוא עורך דין בוגר הרווארד המתגורר כיום בקרני שומרון, שם הוא רואיין בחודש אדר תש"ע (2010).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

## השבוע לפני:

< תשי"ט (1959) — במענה לאחד שביקש לקדם הנפקת בול לכבודו של אדמו"ר הזקן, עליו תתנוסס תמונתו, ענה הרבי כי זהו רעיון מופרך מאחר שזה יביא היפך הכבוד לאדמו"ר הזקן כאשר מכים על הבול כדי להחתימו, וכאשר אחר כך עלול הבול להתגלגל ולהיות מושלך בביזיון אל האשפה.<sup>1</sup> כב באדר א'

< תשל"ה (1975) — בהתוועדות שוחח על הרבי על יוזמה חדשה ללמוד בקביעות בשולחן ערוך שחיבר אדמו"ר הזקן, החל מהלכות תלמוד תורה שלו - שהיה מהחייבורים הראשונים שלו שהודפסו. הרבי הזכיר את החידושים הנפלאים הרבים המצויים בדברי אדמו"ר הזקן, ואת הדיוק שלו בכל מילה בהלכות אלו.<sup>2</sup> י"ח באדר

1 אגרות קודש, חלק יח, עמ' רכו  
2 שיחות קודש תשל"ה, כרך א, עמ' 496

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

**הכוח לחבר באמת!**  
העולם זקוק לך ולתפילין שלך:  
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com




בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד